

Jana Dienstpierová, Jiří Kříž, Jan Kvídera

DO RYTMU

HISTORIE DECHOVÝCH, TANEČNÍCH
A BIGBEATOVÝCH KAPEL
SEVERNÍHO PLZEŇSKA

HUDBA JE PRO ŽIVOT

Jana Dienstpierová

Se zájmem čtenářů se setkala publikace, kterou vydalo Muzeum a galerie severního Plzeňska v Mariánské Týnici v roce 2018 pod názvem Bigbeatové kapely na severním Plzeňsku 1964–1994. Celý náklad této knihy se brzy vyprodal. Autoři Jana Dienstpierová a Jiří Kříž se po několika letech rozhodli, že zmapují činnost tanečních a dechových hudeb a spojí vydání nové publikace, kde budou jak taneční a dechové soubory, tak i soubory bigbeatové, aktualizované a převzaté z první knihy. Tím čtenář získá přehled o hudebních skupinách, kapelách i orchestrech, které působily nebo ještě působí na okrese Plzeň-sever. Je zde zachyceno období od roku 1964 do roku 1994, někde i s přesahem do minulosti i současnosti. Kapely jsou řazeny abecedně. Pokud některá z nich používala více názvů, je zařazena podle toho, pod kterým byla nejznámější, nebo působila nejdéle. Pro rychlejší vyhledávání slouží rejstřík na konci knihy.

V prvopočátku našeho výzkumu byla snaha zachytit kapely, orchestry a skupiny, které z Plzně-severu pocházely, byly na severu registrované nebo zde vykonaly přehrávky. Při vyhledávání informací k této problematice jsme navštívili řadu bývalých i současných muzikantů, pamětníků i rodinných příslušníků hudebníků, kteří nám svými vzpomínkami, ale i fotografiemi pomohli ve zpracování této knihy. Podařilo se zmapovat historii i současnost 168 hudebních uskupení. Autoři děkují všem, kteří se spolu s nimi podíleli na vydání této knihy.

Mezi nejstarší soubory, které ve sledovaném období stále ještě hrály, patřily dechové kapely Fenclů, Pirnerů nebo hornická kapela Nýřaňanka, které vznikly na počátku 20. století. Později vzniklo velké množství kapel zaměřených hlavně na taneční hudbu jako byly velké orchestry Josefa Brejchy, Josefa Skaly, Karla Koldinského nebo Josefa Tomana. Jako poslední se v roce 1964 objevily bigbeatové skupiny. Nejstarší na našem okrese byly Orion Beat v Kaznějově, Weeping Spektres v Druztové nebo rytmická sekce Nonetu z Nýřan. Postupem let přibývalo jak skupin bigbeatových, tak vznikaly další taneční i dechové soubory. Dechové kapely, aby si udržely přízeň i mladších posluchačů, zařazovaly do svého repertoáru i taneční muziku.

V základních uměleckých školách v Kralovicích, Plasích, Třemošné, Nýřanech a v Chrástu nejen že se vyučuje hra na dechové nástroje, ale působí tam dětské dechové a taneční soubory na velmi dobré úrovni. A právě to je zárukou toho, že muzika, ať dechová, taneční nebo bigbeatová, má své pokračovatele a bude nás i nadále provázet na cestě životem. Publikace je i vzpomínkou na muzikanty, kteří s velkým zájmem a chutí hráli v dřívějších dobách v nelehkých podmínkách při cestách za posluchači. Mnozí se vydání knihy nedožili, tak alespoň tato vzpomínka na ně.

Nýřaňanka – kapelník Václav Gruber. (zapůjčil K. Saitz)

KAPELNÍCI A BYROKRACIE 1902–1970

Jiří Kříž

Na přelomu 19. a 20. století došlo i v našem regionu k zásadní změně v obsazení vesnických kapel. Tradičního dudáka, kterého doprovázel klarinet, flétna a housle, vystřídal početnější kapela s, v té době moderními, dechovými nástroji. Na rozrůstající se počet kapel zareagovaly i státní úřady a od roku 1902 zavedly povinnost pro kapelníky v podobě nutnosti vlastnit živnostenský list. V březnu 1902 si prvních šestnáct kapelníků z Kralovicka zažádalo o vystavení živnostenského listu a v následujících letech každoročně přibyli další dva až tři kapelníci.

Kapelnictví patřilo mezi tzv. svobodné živnosti, takže si o toto oprávnění mohl požádat kdokoli bez nutnosti prokazovat své hudební dovednosti. Proto část hudební veřejnosti požadovala, aby kapelnictví bylo přesunuto mezi živnosti koncesované. Tím pádem by musel kapelník prokázat své muzikantské dovednosti a garantovat tak kvalitu své kapely. Tento požadavek byl začleněn do tzv. „Malé živnostenské novely,“ která byla připravována v druhé polovině 30. let 20. století. Kvůli vypuknutí druhé světové války už tato novela nebyla realizována.

Za Protektorátu Čechy a Morava se museli kapelníci z našeho regionu povinně přihlásit do Odborného společenstva kapelníků v Plzni, proto aby byli pod bedlivějším dohledem státních úřadů. Společenstvo zůstalo zachováno i po ukončení války a jeho působnost byla rozšířena i na oblasti Plzeňska, které před válkou připadly k Sudetům. Stále silněji zazníval požadavek, aby se hudební způsobilost kapelníků ověřovala ještě před tím, než dojde k udělení živnostenského oprávnění. K těmto požadavkům se velice výrazně začal přidávat i Odborový svaz zaměstnanců umělecké a kulturní služby.

Radikální změna nastala ihned po 25. únoru 1948, kdy KSČ převzala moc v republice. Odborné společenstvo kapelníků v Plzni muselo do konce března 1948 na všechny své členy vypracovat posudek. V novém režimu se dostalo neprofesionálním muzikantům označení „lidoví hudebníci“. Na základě zákona z 25. března 1948 vznikla Hudební a artistická ústředna v Praze, do které měly být sloučeny všechny hudební odborné a produkční instituce v Československé republice. Tato ústředna měla zajišťovat profesní zkoušky kapelníků a vydávat povolení jednotlivým souborům k hudební produkci. Ke vzniku souboru nebylo zapotřebí jen složení zkoušek kapelníků, ale také nalezení zřizovatele, kterým mohla být např. odborová organizace, JZD, osvětová beseda, podniky a zařízení z oboru pohostinství, rekreace, léčebné péče a lidové zábavy a samotná Hudební a artistická ústředna. Zdálo by se, že dlouholetý požadavek kapelníků o zajištění kvality byl konečně naplněn. Bohužel součástí zkušebního procesu nebylo jen prověření hudebních kvalit, ale i zjišťování, zda daný kapelník má kladný vztah k novému lidově demokratickému zřízení. K 31. prosinci 1949 byly zrušeny všechny kapelnické živnosti a zůstaly jen soubory zřízené na základě nových předpisů. V předstávách vedoucích činitelů měly soubory lidových hudebníků sloužit k umělecké a politické výchově veřejnosti a agitačním účelům. Všechny soubory se měly řídit cenovou směrnicí a hrát za stejných finančních podmínek.

Centrální řízení i na úrovni hudebních souborů selhalo, a tak byla Hudební a artistická ústředna na základě zákona ze dne 19. prosince 1957 zrušena. Agendu nad hudebními soubory měly převzít Okresní národní výbory (ONV). Úředník ONV Plasy nám zanechal zprávu o nepořádku v agendě lidových hudebníků v okrese: „Činnost

**HUDEBNÍ A ARTISTICKÁ
ÚSTŘEDNA**
v Praze I, Dlouhá tř. 5

Blok.....	
Číslo	8

Vyhotovení:
orig. - pořadatel
1. kopie - HAŮ
2. kopie - MS LH
3. kopie - vedoucí

POTVRZENÍ O ÚČINKOVÁNÍ SOUBORU

364

Pořadatel	jméno: <u>Sokol - Kožlany</u>		
	adresa: <u>Kožlany</u>		
Hudební produkce	druh: <u>ples</u>		
	místo: <u>Kožlany</u>		
	datum: <u>21. 1. 1950</u> od <u>19</u> do <u>4</u> hod.		
Soubor	název: <u>deková - řídká Š. Kratochvíl</u>		
	počet členů: <u>10</u>		
	jméno vedoucího: <u>DROZDA</u>		
	číslo oprávnění vedoucího: <u>364</u>		
Podmínky	odměna hudebníkům včetně příplatku vedoucího	Ujednání Kčs	Vyúčtování Kčs
	2% dávká HAŮ	3.240,-	3240,-
	cestovné	65,-	65,-
	doprava	120,-	120,-
	<u>příplatek</u>	50,-	50,-
	Celkem	3.475,-	3430,-
Dávka HAŮ odeslána dne:	Příjem potvrzuje: <u>Karel Kratochvíl</u>		
	Datum ujednání: <u>18. 1. 1950</u>		

Kožlany Karel
razítko a podpis pořadatele.

Droзда
podpis vedoucího souboru
MS-LH Kratochvíl 667/2

Příjem Kčs 216,- pro MS-LH potvrzuje: .....

VZPOMÍNKY NA OKRESNÍ KULTURNÍ STŘEDISKO PLZEŇ-SEVER

Jan Kvídera

Existence a činnost hudebních souborů (tzv. SLH – souborů lidových hudebníků) se od roku 1960 řídila vyhláškou 112/1960 Sb. ministerstva školství a kultury ze dne 8. 7. 1960. § 2 této vyhlášky uváděl, že každý soubor musí mít svého zřizovatele, tj. organizaci nebo osvětové zařízení, který za jeho činnost odpovídá. § 3 určoval povinnost vyžádat si souhlas okresního národního výboru (ONV) se zřízením souboru. ONV rozhodoval o žádosti s přihlédnutím ke společenské potřebě svého obvodu a po zjištění, zda soubor má potřebnou ideovou a uměleckou úroveň, jakož i po přezkoumání kvalifikace vedoucích. § 5 stanovil povinnost inkasovat od pořadatelů hudebních produkcí vedle odměny členům souboru příspěvek ve výši 10% honorářů hudebníků, z čehož 8% se odvádělo zřizovateli a 2% Okresnímu osvětovému domu (později Okresnímu kulturnímu středisku). § 7 stanovil dohled nad soubory a možnost odvolání souhlasu ke zřízení při zjištění vážnějších závad v činnosti souboru. Později byl tento předpis novelizován vyhláškami Ministerstva kultury ČSR 109/1981 a 110/1981 Sb.

*Kapela Kraken na přehrávkách v roce 1989.
(zapůjčil T. Reindl)*

Odbor kultury (OK) ONV Plzeň-sever tuto činnost vykonával ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem Plzeň-sever (OKS PS), které bylo jeho odborně metodické zařízení.

OKS PS sídlilo původně v Nejedlého sadech 1, od roku 1981 v Resselově ulici 18, Plzeň. V čele OKS byl ředitel nebo ředitelka, kteří řídili práci zaměstnanců – odborných pracovníků pro různé obory. Já jsem byl pracovníkem OKS od května 1973 do konce roku 1990, tedy více než sedmáct let – nejprve metodikem, později náměstkem ředitele a nakonec opět metodikem. V náplni práce jsem měl oblast hudby, zpěvu, společenské zábavy, společenského tance a folkloru. Z toho hlavní těžiště byla spolupráce s hudebními soubory při jejich zřizování, přehrávkách a zapojení do soutěží a přehlídek. Patřila sem také kontrolní činnost jednak přímo v terénu při produkcích hudeb, zejména kontrola účtovaných částek pořadatelům na vydávaných potvrzeních o účinkování hudby (tzv. bloky). Dále to byly kontroly 2% odvodů z odměn hudby ve prospěch OKS, které soubory odváděly většinou čtvrtletně na účet OKS. Kontrol produkci

**PŘEHLED
DECHOVÝCH, TANEČNÍCH
A BIGBEATOVÝCH KAPEL
SEVERNÍHO PLZEŇSKA**

Jana Dienstpierová a Jiří Kříž

Ladislav Pícl st. (zapůjčil L. Pícl ml.)

AKORD

1971–1990

ČSD Přovany, OB Přešýšov, OB Manětín a ZO SSM Dýšina-Nová Huť

Malá kapela **AKORD** začala hrát v roce 1971. Kapelníkem začínajícího orchestru byl Zdeněk Seifert, kterého vystřídal Stanislav Linzmayer (1928–1997), hráč na akordeon. Původně měla kapela devět hudebníků, později se počet zmenšil na pět členů. V souboru působil například Oldřich Syrový – saxofon, Ladislav Kiss – bicí a mladý začínající Miloš Tůma – baskytara. Většina muzikantů bydlela ve Stříbře na okrese Tachov. Repertoár kapely byl složen z tehdejších populárních československých i zahraničních skladeb, evergreenů a lidových písní.

Akord – Ladislav Kiss, Oldřich Syrový, Stanislav Linzmayer, Miloš Tůma. (zapůjčil J. Kvídera)

Soubor odehrál řadu plesů i tanečních zábav v okresech Plzeň-sever a Tachov. Hlavním působištěm ale byla vinárna Evropa ve Stříbře. Při přehrávkách v okrese Plzeň-sever získala kapela nejprve 70%, později III. nejvyšší kvalifikační stupeň. Soubor ukončil svoji činnost počátkem devadesátých let 20. století.

kapela hrála v sestavě: Karel Souček – saxofon, Zdeněk Mraček – saxofon, Václav Pittř – trumpet, Jiří Nováček – klávesy, Pavel Zeman – kytara, Jaroslav Mraček – bicí, Josef Polák – baskytara a kapelník, Jana Mračková – zpěv, Antonín Lukášek – zpěv.

Na začátku roku 1983 se stal kapelníkem Jirka Nováček a během téhož roku přejmenoval soubor na **ALIANCI**. Došlo i ke změnám v sestavě: Jirka Nováček – klávesy a kapelník, Pavel Zeman – kytara, Václav Vlasák – baskytara, Jiří Ryška – saxofon, Václav Krísman – trumpet, Jaroslav Mraček – bicí, Hanka a Dan Budínovi – zpěv. Později Jiřího Ryšku vystřídal Jaroslav Wisura.

Kapelník ukončil činnost souboru v roce 1992.

ARTUR

1991– dosud

Manětín

Artur – Pavel Kostík st., Franta Vodák, Milan Pašek, Václav Koudele, Martin Liška, Eva Trnková, Václav Eliáš. (zapůjčil V. Koudele)

Zárodkem kapely **ARTUR** se stali bývalí členové skupiny Tybys Václav Koudele – kytara, Pavel Hlous – baskytara, Václav Eliáš – zpěv a Pavel Kostík ml. – bicí, které doplnil otec posledně jmenovaného Pavel Kostík st. – kytara. Ten přivedl do vznikající skupiny Miloše Bártu, bývalého zpěváka a svého kolegu ze skupiny Tartan, protože členové souboru chtěli posílit vokální složku zatím bezejmenného hudebního tělesa. Kapelník Vašek Koudele do žádosti na Městský úřad v Manětíně, aby směli zkoušet

Expres – Josef Fidek, Josef Liška, Jiří Vokoun, Milan Pucholt a Martin Vitáček. (zapůjčil J. Liška)

EXPRES

1977–1985, 1992– dosud

OV SSM Plzeň-sever

Skupina **EXPRES** byla založena na jaře roku 1977 ve složení Jiřina Tejčková – zpěv, kapelnice, Jiří Vokoun – baskytara, Robert Donoval – kytara, Milan Pucholt – bicí, Josef Liška – kytara a Jiří Suda – klávesy. Její první přehrávky se uskutečnily v listopadu 1977. V roce 1978 došlo k personální změně, vedení kapely se ujal Jiří Vokoun a za klávesy se postavil Martin Vitáček. V roce 1979 skončil kytarista Robert Donoval a Jiří Vokoun začíná hrát na kytaru, zatímco baskytary se ujímá Josef Fidek. Toto složení skupiny bylo nejúspěšnější, bodovalo na nejrůznějších přehlídkách a vyhrálo mimo jiné první ročník okresního kola festivalu politické písně v roce 1979.

V roce 1982 odchází klávesista Martin Vitáček a nahrazuje jej Petr Zeman. Na jaře 1984 ještě odešel baskytarista Josef Fidek a přišel Jaroslav Ubl. Změny obsazení ale kapele neprosperly, nastala krize a na jaře 1985 se Expres rozpustil. Část muzikantů přešla do nové kapely Depo Rock.

TANEČNÍ KAPELA KARLA KOLDINSKÉHO

před rokem 1957–1975

ZK ROH Spolana, Lachema Kaznějov

Velice kvalitní taneční kapela vznikla v druhé polovině padesátých let 20. století kolem podnikového právníka kaznějovské chemičky JUDr. Karla **KOLDINSKÉHO**. Kromě Kaznějova hrála tzv. čaje v Loze nebo při tanečních kurzech v Plasích. Její sestavu tvořili: Karel Koldinský – saxofon a kapelník, Ludvík Štefl – saxofon, Vratislav Jindra – saxofon, Václav Pašek – trumpet, Antonín Vébr – pozoun, Josef Brož – harmonika, Jiří Brož – harmonika, klávesy, Jan Dlouhý – housle, Jaroslav Šmíd – kontrabas a housle, Václav Gruber – bicí.

Po roce 1964 vznikla souběžně s taneční kapelou i bigbeatová skupina Orion Beat, u níž Karel Koldinský působil jako nehrající kapelník. V té době doznalo změn i obsazení taneční sekce:

Karel Koldinský – saxofon a kapelník, Ludvík Štefl – saxofon, Jiří Kulich – saxofon, Václav Pašek – trumpet, Václav Došlý – kytara, Robert Drozda st. – klavír a harmonika, Václav Gruber – bicí, Eliška Dolejšová – zpěv, Karel Lapský – basa, František Medula – basa. Hráči na basu se střídali podle časových možností.

Taneční kapela hrála do roku 1975, kdy Karel Koldinský její činnost ukončil.

Kapela Karla Koldinského – Václav Došlý, Robert Drozda, Václav Gruber, Ludvík Štefl, Eliška Dolejšová, Karel Koldinský a Václav Pašek. (zapůjčila E. Dolejšová)

KORPUS

1982–1986

ZO SSM Žihle

V roce 1982 vznikla v Žihli kapela **KORPUS**, kterou tvořili Petr Kůsa – bicí, Pavel Mouřenec – kytara, Karel Švancar – kytara a Jan Molnár – baskytara. Skupina se od začátku orientovala na vlastní tvorbu, jež se pohybovala na hranici rocku, punku a new wave. Protože na začátku s kapelou krátkou dobu vystupovaly i zpěvačky Helena Koubová a Vladka Litvínová, zařadila do repertoáru i pub-punkové vypalovačky od Jasný Páky. Po odchodu zpěvaček se Korpus už orientoval jen na vlastní skladby většinou z pera dvojice Kůsa – Mouřenec. Hudbu, do které pronikaly i prvky reggae, doprovázelo aranžmá s asynchronními vícehlasy a dozpívávanými vokály. Originální projev Korpusu neměl v regionu obdobu a zaujal i na festivalu Rocková Vysočina nebo Beat salonu v Praze.

Když v roce 1984 zůstal v kapele Petr Kůsa sám, přidal se k němu Petr Job – kytara a Radek Slavík – baskytara. Korpus poté ještě doplnily Jindra Jíšová – klávesy a Eva Volfová – zpěv. Plný zvuk polyfonních varhan nabízel nové možnosti a posunul skupinu více k new romantik. Na konci června 1986 se Korpus zúčastnil 1. ročníku Rockfestu v Praze, ale poté nastupují P. Job a R. Slavík na vojnu a kapela mívá ke svému konci. Sice se podařilo pro nahrání skladeb zajistit vynikající muzikanty Michala Röhricha a Petra Huňatého, ale to je poslední počín Korpusu. Petr Kůsa následně odešel do Prahy, kde zakládá skupinu COMA.

Betonová džungle

Hudba a text:

Petr Kůsa, Karel Švancar

Tadyta betonová džungle.
Ty tu stojíš před ní sám.
Tady ta betonová džungle.
Ty teď nevíš, co dělat máš.

Zachraň se, dokud je čas.
Opusť místa brány staletí.
Vrať se zpátky, vrať se zas.
Než tě džungle navždy pohltí,
džungle pohltí.

*Korpus – Jan Molnár, Karel Švancar,
Pavel Mouřenec, Petr Kůsa.
(zapůjčil P. Kůsa)*

TARTAN / RSC

1982–1989

TJ Svornost Hvozd

Tartan – Miloš Bárta, Franta Vodák a Miroslav „Delon“ Kraus. (zapařčil M. Kraus)

Od roku 1980 začala vznikat ve Hvozdě kapela kolem Pavla Hanzlíčka. Tento neúnavný organizátor si sám vyrobil baskytaru. Nebyl však spokojen s kvalitou dostupných snímačů, a tak si napsal přímo do USA o nejkvalitnější snímač v té době existující. Jaké bylo překvapení, když mu přišla odpověď, že si má pro snímače přijet do Českých Budějovic, kde bude zrovna pobývat zástupce firmy. Ten mu je pak předal jako dar. Formace, která

TRNOVANKA

1963–1990

ČSČK Trnová, ZK ROH ZKZ Horní Bříza

V Trnové a jejím okolí působila od třicátých let 20. století kapela, jejíž bubeník si na buben namaloval hlavu černocho. A protože v té době fašistická Itálie napadla Habeš (dnes Etiopie), spojili si lidé tuto malůvku s napadenou zemí a kapele se začalo říkat Habešani. V roce 1963 založil Václav Široký v Trnové novou dechovou kapelu **TRNOVANKU** a část muzikantů z Habešanů pravděpodobně přešla do nové kapely a s nimi i přezdívka.

Trnovanka v Horní Bříze. (zapůjčila E. Dolejšová)

Hned v počátku získala kapela jednu velkou posilu. Byl jí Josef Valeš z Kožlan, který si postavil v Kaznějově dům, a proto přešel od kapely Hoffmanů do Trnovanky. Tento zkušený a nadaný muzikant nejen prošel tvrdou školou vojenských hudeb, údajně hrál i u Karla Valdaufa, ale dokázal i výborně upravovat veškeré skladby pro soubor. I díky tomu do roku 1969 Trnovanka třikrát získala první místo v soutěži malých dechových souborů Západočeského kraje a byla pozvána na národní soutěž Zlatá křídlovka do Českých Budějovic.

Soubor si měl připravit devět skladeb, které předvede před porotou a publikem. Kapelník zvolil do tohoto výběru i tři autorské skladby od Josefa Valeše. Byly to dvě polky, „Hranice zvuků“ a „Trnovanka“, a foxtrot „Kazan“. Podle pamětníků se soutěžní vystoupení Trnovance vůbec nepovedlo. Jedním z důvodů snad byl i vyšší věk některých muzikantů, kteří již nestačili držet krok na takto vysoké úrovni.

J. Valeš. TO JE TA PRVNÍ.

165.
polka

Polka

kapelo zahráj vesela jom, nám zmačeni polku bez
dohku, ta de do te ta. Chceme se usmívat pak se podívat natr jako zahrájes první
polku, kterou musí každý znát.

Trio

To je ta první má polka, o které jsem lásku dal. Proto patří
má dívce, kterou jsem vždy miloval. To je ta první má polka, co nám kapela hraje, ^{ta} vždyť je tak
lehká a hezky se tančí je.

15. 2. 84 let 1938.

2) Na sále plno nálad, ale pojď sem holka moudrá, to snad nemůže
ty být, že lásku z nám, která patří nám, vždyť já mám písničku na
srovnání, tu tě z lásky zazpívám.

Když ji Josef složil, udělal jsem mu krm' slavn, (Byla hezka!)

Trnovanka – první skladba, kterou složil Josef Valeš. (zapůjčila A. Běhounková)

Přirozeně přišla generační obměna, a tak když ve Všerubech skončila bývalá Maudausova kapela, přešli její členové Jaroslav Želinský a Jan Šmídl do Trnovanky. Jan Šmídl krátce na to v polovině sedmdesátých let 20. století převzal i kapelnické povinnosti. Změnil se i zřizovatel. Místo Československého červeného kříže v Trnové se jím stal ZK ROH ZKZ v Horní Bříze. V novém působišti měl soubor výborné podmínky pro pravidelné

*Kapela Václava Žákovce – Václav Žákovec, Anna Volínová, Zdeněk Číhalík, Viktor Stopka.
(zapůjčil V. Žákovec)*

TANEČNÍ KAPELA VÁCLAVA ŽÁKOVCE

1980– dosud

KK JZD Kozojedy, ZK ROH ZKZ Horní Bříza

Václav **ŽÁKOVEC** převzal vedení taneční kapely Ladislava Pícla v březnu roku 1980. Její obsazení zpočátku zůstalo původní: Václav Žákovec – harmonika, zpěv a kapelník, Ladislav Pícl – saxofon, Karel Koldinský – saxofon, Ludvík Štefl – saxofon, Václav Šebek – trumpeta, Vlastimil Heidenreich – trumpeta, Jaroslav Rajtšpís – pozoun, Vladislav Houda - housle a zpěv, Zdeněk Číhalík – kytara, Viktor Stopka – baskytara a Jaroslav Havlíček – bicí.

V roce 1981 se kapela rozšířila o zpěvačku Lenku Slachovou, později Janouškovcovou. Pro těžkou nemoc ukončil činnost altsaxofonista Ludvík Štefl (1980) a nahradil ho Pavel Vorlík, který později po odchodu Ladislava Pícla přešel na tenorsaxofon. Ze zdravotních důvodů skončil v roce 1983 také pozounista Jaroslav Rajtšpís a nahradil ho Jaroslav Jung. V době mateřské dovolené zpěvačky ji krátce zastoupila Anna Haulišová a v roce 1984 posílila soubor zpěvačka Anna Kovaříková, později Volínová.

V roce 1986 kapela změnila zřizovatele a přešla pod ZK ROH ZKZ Horní Bříza. Ve stejném roce po odchodu Pavla Vorlíka nastoupil do orchestru tenorsaxofonista

ZK ROH
LACHEMA KAZNĚJOV
UVÁDÍ SKUPINU

SATISFAKCE

ROCK

BIG: ZDENĚK MANCL

SÓLOVÁ
LYTARA

MIROSLAV BLAŽEK

BASOVÁ
LYTARA

LUBOŠ POCHOBRADSKÝ

ZVUK:

JAROMÍR JANSKÝ

PŘEHLED NÁZVŮ KAPEL A KAPELNÍKŮ

AKORD	19
ALFABEAT	20
ALIANCE	20
APENDIX	56
ARTUR	21
ATLANTIS	23
B. A. S. O.	25
BAYEŘI	25
BEAT KVARTET	92
BENDA, JOSEF	133
BÍLÝ HAVÍŘ	27
BLOK	29
BÖHM, RUDOLF	99
BREJCHA, JOSEF	30
BRUNCLÍK, JOSEF	144
BŘICHÁČEK, FRANTIŠEK	31
THE BUGS	32
BURMA JONES	33
CESTÁŘI	36
COMBO JOSEFA TOMANA	37
CRAZY CREATION	99
DEPO ROCK	39
DESTOKR ROCK	39
DOBRÁ POHODA	41
DOBŘÍČSKÁ KAPELA	41
DOLANKA	42
DOMINANT	20
DOMINO	42
DRAGSTER	128
DROFA, BEDŘICH	44
DYNAMIT	45
DŽEM	45
EDAS	46
ELEKTRON	47
ELEKTRON	48
ELEKTRONS	47
EXCALIBUR	49
EXPANDER	50
EXPERIMENT	51

EXPRES	53
EXTRA DOMINO	42
EXTRAKCE	64
FAKTOR, VÁCLAV	55
FATA MORGANA	56
FENCL	74
THE FLAMES	124
FLERET ROCK	56
FUGA I	58
FUGA II	58
GENN	60
GRUBER, VÁCLAV	88
HÁJEK, JIŘÍ	61
HAVÍŘINKA	61
HAVLÍČEK, VILÉM	61
HOFMAN, OLDŘICH	63
HOLÍK, VÁCLAV	27
INVENCE	80
JEPPY BOYS	64
JUNG, BOHUMIL	66
K. B. K.	51
K. B. K. EXPERIMENT	51
KAKTUS	66
KOBRA	67
KOLDINSKÝ, KAREL	68
KORPUS	69
KOS	70
KRAKEN	71
KRALOVANKA	74
KRASTEN	76
KUDY KAM	126
LAUB, LADISLAV	77
LESAČKA	78
LOVČÍ, VÁCLAV	79
MAHAGON	80
MANDAUS, JOSEF	140
MARKÝZ	81
MARTÍNEK, JOSEF	133
MATĚJKA, JAROSLAV	27
MELODIA	82
MELODIK	83
MERIAMON	83

METEOR CLUB	37
MUTINSKÝ, LADISLAV	84
NASTŘIŽENÉ VLASY	71
NATAS	85
NETUŠIL, STANISLAV	86
NONET	87
NÝŘAŇANKA	88
ORCHESTRION	90
ORION BEAT	91
THE OXFORDS	92
OYA	120
OZVĚNY	95
PERPETUUM MOBILE	96
PEŠÍK, VÁCLAV	78
PÍCL, LADISLAV	74
PIRNER, RUDOLF	97
PIRNER, VINCA	97
PIRNER, ZDEŇEK	97
PIRNEŘI	97
PLASS, JOSEF	61
PŘÍCHOVSKÝ, ŠTĚPÁN	99
RACIONAL BEAT	99
RAUNER, JAN	62
REFLEX	101
RELIÉF	25
RH+	104
ROM, JAN	97
RSC	124
RYTMICKÝ KVINTET	36
RYTMIK	110
RYTMUS 67	106
SAK, PAVEL	74
SAK, VOJTĚCH	107
SATISFAKCE	108
SEDMA	110
SEKVENCE	123
SELEKT	42
SIFON	111
SIFON ORIGINAL	111
SIFON ROCK	111
SILVER	115

SKALA, JOSEF	116
SKELET	117
SKOŘENÝ, FRANTIŠEK	99
THE SLAVERS	81
STRAKA, JIŘÍ	36
STUDIO	117
STUDIO 61	117
SYNKOPA	118
SYRINX	120
ŠKORPIONI	121
ŠLAUF, JOSEF	27
ŠTIKA, FRANTIŠEK	122
ŠVITORKA	25
ŠVITORKA	41
TAKTON	123
TANIT	50
TARTAN	124
TESLAR	126
TITANIK	128
TOM SAWYER	140
TRIO TAKTON	123
TRITON ROCK	143
TRNOVANKA	130
TRNOVSKÁ SEDMA	110
TROUFALKA	132
TYBYS	133
UNĚŠOVSKÁ OSMA	133
UNION	133
UŠRUM	134
UXA, VÁCLAV	135
VALEŠ, RUDOLF	135
VAVŘIČKA, JOSEF	76
VLAMIJOMI	138
VOCAL 80	139
VŠERUBÁCI	140
VÝPRODEJ	140
WEEPING SPECTRES	143
WIDLE	143
ZNĚLKA	144
ZRCADLO	145
ŽÁKOVEC, VÁCLAV	74, 147

DO RYTMU

HISTORIE DECHOVÝCH, TANEČNÍCH
A BIGBEATOVÝCH KAPEL
SEVERNÍHO PLZEŇSKA

Texty: Jana Dienstpierová, Jiří Kříž, Jan Kvídera

Odpovědný redaktor: Jiří Fák

Jazyková korektura: Petra Hružová

Sazba: Petr Fák

Tisk: PBtisk a. s. Příbram

Náklad 500 ks

Vydalo Muzeum a galerie severního Plzeňska v Mariánské Týnici, p. o.

Vydání první

Mariánská Týnice 2025

ISBN: 978-80-87185-35-3

